

اثر بخشی برنامه آموزشی مراقبت خانواده محور بر اضطراب مادران نوزاد نارس بستری در بخش مراقبتهای

ویژه نوزادان

محمد میلان، فاطمه نسیمی*

چکیده:

مقدمه: با تولد یک نوزاد نارس استرس زیادی به خانواده وارد می‌شود که به دلیل عدم آمادگی فیزیکی، عاطفی و روانی والدین برای ورود یک نوزاد نارس است و آنها را با نیازهای متعددی مواجه می‌کند. هدف این مطالعه اثربخشی برنامه آموزشی مراقبت خانواده محور بر اضطراب مادران نوزاد نارس بستری در بخش مراقبتهای ویژه نوزادان بود. روش کار: این مطالعه کارآزمایی بالینی، در سال ۱۳۹۵ بر روی ۶۰ مادر دارای نوزاد نارس بستری در بیمارستان شهرستان جهرم انجام شد. نمونه گیری به روش نمونه گیری غیر احتمالی در دسترس انتخاب شد و سپس به صورت تخصیص تصادفی در دو گروه کنترل و مداخله قرار گرفت. در گروه مداخله برنامه مراقبت خانواده محور در سه مرحله با حضور پژوهشگر و مادر در کنار نوزاد انجام شد و اضطراب مادران با استفاده از پرسشنامه استاندارد اضطراب اسپیلبرگر مقایسه شد. در گروه کنترل مادران تحت مراقبتهای معمول قرار گرفتند. داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ و آزمون آماری (تی تست) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج این مطالعه نشان داد میانگین نمره اضطراب آشکار پنهان مادران در گروه مداخله 3 ± 49 و در گروه کنترل 3 ± 51 بوده است که با توجه به آزمون آماری اختلاف آماری معنی داری بین میانگین اضطراب در دو گروه وجود داشت ($P < 0/0001$).

نتیجه گیری: طبق یافته‌های این تحقیق یکی از عواملی که می‌تواند مادرانی را که نوزادان آنها بستری شده‌اند را به آرامش برساند و از اضطراب آنها بکاهد؛ مشارکت دادن مادر جهت مراقبت از نوزادشان می‌باشد. لذا انتظار می‌رود ضمن فراهم آوردن زمینه مناسب مشارکت خانواده از سوی مراقبین، افراد خانواده به ویژه مادران در مراقبت از نوزاد با کسب توانمندی لازم مشارکت کافی داشته باشند.

واژه‌های کلیدی: مراقبت خانواده محور، اضطراب، ارتباط مادر - نوزاد، نوزاد نارس